

"הנאה" זו האסורה מהקדש, היא אף בלי פגם. כשם שעבירת סוטה היא בלי פגם⁽⁶⁸⁵⁾, כן אסורה ה"הנאה" מהקדש.

מעילה זו היא אף כאשר לא הוציא הדבר של הקדש מרשות הקדש, כגון: גזבר של הקדש הנהגה מהקדש⁽⁶⁸⁶⁾.

פירושו "שינוי": ואומר⁽⁶⁸⁴⁾, בענין עבודת כוכבים [דברי הימים א ה] "וימעלו באלהי

י"ב-ב אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ".

כלומר, מסוטה למדים איסור "הנאה" מהקדש, כשם שסוטה נהנית מן העבירה.

שהוא חולין וגנאי לה". ועל כך מקשים: אם כן, למה הוצרכה הברייתא ללמוד "שינוי" מסוטה, הלא אפשר ללמדו מעבודת כוכבים [כמבואר בהמשך הסוגיא]? ומתצים: אין הכי נמי, מסוטה למדים דין מעילה אפילו בהנאה שאינה של שינוי. ומעבודת כוכבים בלבד למדים דין מעילה של שינוי.

ועל כך מקשים: איך למדים מסוטה הנאה בלי שינוי, הלא בסוטה יש "שינוי" שמנחת בעלה ומדבקת בנואף שלה? ומתצים [וחוזרים בהם ממה שכתבו שבסוטה יש שינוי], שאכן, בסוטה אין שינוי, שהרי היא אינה מניחה [עוזבת] את בעלה במה שמזנה תחתיו. ואמנם, מעילה של שינוי נלמדת מעבודת כוכבים בלבד. ומה שאמרה הברייתא "אין מעילה אלא שינוי, וכן הוא אומר איש איש כי תשטה אשתו", אינו מדויק. [דרך זו תואמת מאוד עם נוסחת התורת כהנים, עיין הערה 684].

ועוד מתצים: על אף שבסוטה אין שינוי רשות, מכל מקום, יש שינוי קצת. והיא באה ללמד להקדש, כיון שבהקדש, כל הנאותיו אסורות להדיוט. כלומר, אין בסוטה "שינוי רשות", אבל יש שינוי מייעודה לבעלה, לפי שעל ידי אישות הבעל היתה אסורה לכל אדם, ועתה היא מזנה תחתיו. ומסוטה נלמד להקדש, אף כאשר אינו משנה מרשות הקדש, כגון: גזבר, מכל מקום, משנה מתכלית ויעוד של הדבר שלשמו הוקדש.

684. בתורת כהנים נאמר קודם הפסוק של עבודה זרה, ואחר כך של סוטה. וכן הוא הנוסח ברש"י בפירושו על התורה. ולפי גירסתנו, הקשו התוס': למה הביאו פסוק מדברי נביאים, וכי דברי תורה אינם מספיקים ללמוד מהם? ומכל מקום, אף לפי גירסת התורת כהנים קושית התוס' במקומה עומדת. מה הצורך בלימוד כפול גם מסוטה וגם מעבודת כוכבים. ותירוצם מבואר בפנים. ועיין בהערה 686.

685. בהשלמת תוס' בשיטה מקובצת ישנם שני פירושים. האחד, שהאשה לא נפגמה והבוועל נהנה ולא פגם אותה, כיון שהיא כבר בעולת בעל. שהרי כל דין סוטה הוא רק בבעולת בעל ולא בארוסה, כמבואר במסכת סוטה [כד ב]. והשני, הסוטה נהנית מהעבירה, ולא פגמה את בעלה, כי במעשיה לא נפגם הבעל, לפי שאינה עוזבתו מכל וכל במה שהיא מזנה תחתיו. ועיין בהערה הבאה.

686. האם בסוטה יש "שינוי"? ענין זה מבואר בתוס' בכמה נוסחאות [או כמה פירושים?].

מפשטות לשון הגמרא "אין מעל אלא שינוי וכן הוא אומר איש איש וכולי", משמע, שגם דבר זה נלמד מסוטה, שכשם שבסוטה יש "שינוי" כן במעילה. ומפרשים התוס' [על פי גירסת השיטה מקובצת] "שהיא עושה שינוי שמנחת [עוזבת] בעלה ומדבקת בנואף שלה,